

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.01.1981, sp. zn. 4 Tz 48/80, ECLI:CZ:NS:1981:4.TZ.48.1980.1

Číslo: 47/1981

Právní věta: Při odcizení hudebních nástrojů a zařízení, které jsou v osobním vlastnictví hudebníků pracujících na základě dohody o pracovní činnosti u organizace pohostinství a které jsou mimo pracovní dobu uloženy v objektu organizace, je třeba zkoumat, zda věci nejsou v opatrování socialistické organizace podle § 204 zák. práce, popř. na základě smlouvy o úschově a zda proto nepoužívají ochranu jako majetek v socialistickém vlastnictví podle § 132 tr. zák. (§ 139 tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.01.1981

Spisová značka: 4 Tz 48/80

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání majetku v socialistickém řízení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132

§ 139

§ 247 40/1964 Sb. § 433 ods. 2 65/1965 Sb. § 204

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1981 sb. rozh.

Při odcizení hudebních nástrojů a zařízení, které jsou v osobním vlastnictví hudebníků pracujících na základě dohody o pracovní činnosti u organizace pohostinství a které jsou mimo pracovní dobu uloženy v objektu organizace, je třeba zkoumat, zda věci nejsou v opatrování socialistické organizace podle § 204 zák. práce, popř. na základě smlouvy o úschově a zda proto nepoužívají ochranu jako majetek v socialistickém vlastnictví podle § 132 tr. zák. (§ 139 tr. zák.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 26. 1. 1981 sp. zn. [4 Tz 48/80.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Teplicích ze dne 25. července 1980 sp. zn. 3 T 94/80 kromě jiného ve výroku o vině obviněných J. K. a I. P. v bodech I a IV/1 a okresnímu soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obvinění J. K. a I. P. byli uznáni vinnými rozsudkem okresního soudu v Teplicích ze dne 25. 7. 1980 sp. zn. 3 T 94/80, že dne 31. ledna 1980 v Přestanově, okres Ústí nad Labem, se vloupali do vinárny Hraničář LSD Jednoty Ústí nad Labem, kde odcizili kromě jiného ke škodě V. B. hudební zařízení Echolana II v hodnotě 2000 Kčs a ke škodě P. R. hudební zesilovač Tesla Studio – solo v ceně 3000 Kčs a že tak spáchali trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák.

Za to a za další trestné činy byli odsouzeni obviněný J. K. podle § 132 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let a obviněný I. P. podle § 132 odst. 1 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců.

Proti tomuto rozsudku podal generální prokurátor ČSR ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch i ve prospěch obviněného J. K. a v neprospěch obviněného I. P.

Stížnost pro porušení zákona vytýká, že okresní soud nesprávně kvalifikoval uvedenou trestnou činnost obviněných jako trestný čin krádeže spáchaný ke škodě V. B. a P. R. V obou případech byla odcizena hudební zařízení uložená ve vinárně Hraničář hudebníky tam působícími. Za škodu na takových odložených věcech odpovídá poškozeným podle § 433 odst. 2 obč. zák. socialistická organizace. Vzhledem k tomu bylo nutno také tuto trestnou činnost obviněných kvalifikovat podle ustanovení § 139 tr. zák. jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 tr. zák.

Nejvyšší soud České socialistické republiky přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon porušen byl.

Jde především o bod I rozsudku, jímž byli oba obvinění uznáni vinnými, že 31. 1. 1980 v Přestanově se vloupali do vinárny Hraničář, kde odcizili ke škodě LSD Jednota v Ústí nad Labem různé druhy cigaret a alkoholických nápojů v hodnotě nejméně 3790 Kčs, ke škodě Osvětové besedy v Předlicích hudební směšovací pult Transimix 102 v hodnotě 12 000 Kčs, ke škodě V. B. hudební zařízení Echolana II v hodnotě 2000 Kčs a ke škodě P. R. hudební zesilovač Tesla Studio – solo v ceně 3000 Kčs. Okresní soud kvalifikoval jednání obou obviněných ohledně předmětů odcizených ke škodě V. B. a P. R. jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. Pro takový závěr neměl dostatečná skutková zjištění.

Jak vyplývá z výpovědi poškozeného V. B. je mimo své zaměstnání vedoucím hudební skupiny JAZZ, jejímž zřizovatelem je Osvětová beseda Ústí nad Labem Předlice. Se svou skupinou hraje v Přestanově. Tato skupina má smlouvu od

1. 1. 1980 a hraje každý pátek a sobotu od 19.00 do 24.00 hod. Aby nemuseli pokaždé s sebou vozit hudební nástroje a potřebnou aparaturu, ponechávají je přes týden ve vinárně. Totéž v podstatě vypověděl i druhý poškozený člen této hudební skupiny P. R. Za takové situace bylo třeba zjišťovat, jaký byl vztah mezi těmito poškozenými a LSD Jednota Ústí nad Labem, resp. jejím závodem vinárnou Hraničář, zejména zda mezi nimi nešlo o dohodu o pracovní činnosti (§ 235 odst. 2, § 237, § 204 zák. práce) popř. o schovací smlouvu. V případě, že za škodu za odcizené věci odpovídá organizace LSD Jednota Ústí nad Labem, bylo by na místě kvalifikovat jednání obou obviněných podle ustanovení § 139 tr. zák. jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. Odpovědnost organizace za škodu způsobenou odcizením hudebních nástrojů a zařízení V. B. a P. R. ve vinárně Hraničář se zřejmě nebude opírat o ustanovení § 433 odst. 2 obč. zák., neboť tato odpovědnost organizace za škodu se týká věcí, jež si občané v různých zařízeních (restaurace, zdravotní zařízení, plovárny apod.) na vyhrazených místech odkládají. Takový

právní vztah tu však mezi těmito poškozenými a organizací nebyl, jak vyplývá z provedeného dokazování.